

В. П. Тищенко

КОНСОРЦІУМ НЕПЕРЕРВНОЇ ДИЗАЙН-ОСВІТИ У МАН УКРАЇНИ

Анотація. У статті обґрунтовано необхідність створення організаційно-методичного формату консорціуму неперервної дизайн-освіти в системі Малої академії наук України (МАН). Викладено теоретичні засади формальної, неформальної та інформальної складових дизайн-освіти, визначено ролі основних учасників консорціуму — закладів початкової, базової і профільної школи, секцій МАН, університетів, науково-дослідних інститутів, музеїв, креативних індустрій та бізнес-структур. Запропоновано мету та завдання консорціуму як координацію освітніх траєкторій, розроблення спільних практичних програм та підтримку портфоліо-підходу до оцінювання дизайн-обдарованості учнів. Подано методологію формування моделі діяльності через аналіз нормативно-методичних документів, огляд кращих міжнародних практик (IDEA, IDCEC) та узагальнення досвіду МАН України. Представлено орієнтовну модель консорціуму в табличному форматі з трьома рівнями освіти і трьома модальностями навчання (формальною, неформальною, інформальною). Описано механізми забезпечення неперервності через вертикальну інтеграцію, горизонтальну кооперацію та методичну підтримку для педагогів і керівників секцій. Запропоновано критерії самодіагностики наукового дизайн-мислення учнів на основі портфоліо та конкурсного оцінювання. У статті окреслено перспективи розвитку системи неперервної дизайн-освіти в МАН України, зокрема вбачається за доцільне впровадження наукового відділення «Дизайн і технології» та розширення партнерських зв'язків.

Ключові слова: неперервна дизайн-освіта, консорціум, МАН України, формальна освіта, неформальна освіта, наукове дизайн-мислення, дизайн-обдарованість.

Вступ. Постановка проблеми. Згідно з концепцією ЮНЕСКО та освітніми стандартами України у класифікації видів освіти виділяють три рівні: формальну, неформальну, інформальну. Формальна дизайн-освіта — це систематизоване навчання за офіційними навчальними планами і програмами, яке відбувається в закладах (дошкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних, передвищих, вищих) та завершується отриманням державного документа про освіту (свідоцтва, диплома). Неформальна дизайн-освіта — це організовані освітні програми поза межами формальної системи, що мають чітку мету, програму та часто завершуються одержанням сертифіката, але не входять до обов'язкової навчальної траєкторії.

Це можуть бути курси, гуртки, тренінги, конкурси, наукові школи тощо. Інформальна освіта — це самостійне навчання протягом життя: спілкування, читання, перегляд відео, участь у подіях без формальної програми чи сертифікації.

Мала академія наук України традиційно належить до закладів неформальної освіти, оскільки вона доповнює формальну шкільну освіту, розвиваючи наукові компетентності й дослідницькі навички поза межами офіційних навчальних планів.

Наукові працівники відділу інноваційних технологій в освіті обдарованих Інституту обдарованої дитини НАПН України в успішному досвіді функціонування МАН України бачать нову форму надання освітніх послуг дизайн-обдарованим дітям і учнівській молоді цифрової епохи, які згідно з теорією поколінь є «цифровими аборигенами».

© Тищенко В. П.

Становлення цифрового суспільства в Україні зумовлює необхідність створення у МАН відділення з дизайну і технологій, що має функціонувати як *розвивально-освітній консорціум* — договірне об'єднання навчальних закладів, громадських організацій, батьків і представників учнівського середовища з метою спільного планування, реалізації й моніторингу освітніх і розвивальних програм для дизайн-обдарованих дітей та учнівської молоді.

Виділення невирішених питань. У дослідженнях українських авторів майже не зустрічається поняття «неперервна дизайн-освіта» — система освітніх заходів, спрямованих на постійне оновлення, доповнення та розширення професійних знань, умінь і навичок фахівців протягом усієї професійної дизайн-діяльності. До системи неперервної дизайн-освіти варто додати проф-орієнтаційний компонент: у початковій школі, базовій і профільній середній школах.

У процесі здобуття освіти у початковій, базовій і профільній школах учні, що обдаровані здатністю до наукового дизайн-мислення, поки що не забезпечені відповідними професійною інформацією та проф-орієнтацією. Це стає на заваді професійному самовизначенню і отриманню професійної консультації про регулярне оновлення професійних компетентностей з дизайн-діяльності, адаптації до швидких змін у всіх напрямках дизайн-діяльності, а отже, позбавляє можливості одержувати сертифікати про підвищення кваліфікації, які дають право брати участь у семінарах, воркшопах, конференціях.

Дизайн-обдаровані учні не залучаються до онлайн-курсів з дизайну та дистанційного навчання з різних дизайнерських спеціалізацій. Як наслідок, вони не мають достатнього уявлення про стан розвитку інноваційних проектних технологій, трендів, програмного забезпечення, методик проектування та професійних стандартів.

Разом із тим усі проблемні питання української дизайн-освіти могли б вирішуватися у консорціумах з неперервної дизайн-освіти, що сприяло б піднесенню українського дизайну. Досвід функціонування консорціумів наявний у зарубіжній дизайн-освіті. Його варто вивчити для застосування в Україні.

У Великій Британії функціонують різні форми освітніх «консорціумів» — об'єднань шкіл, коледжів і партнерів, що працюють у різних

фазах формальної освіти та профільно-технічної підготовки. Зокрема, йдеться про діяльність найвідоміших зарубіжних об'єднань (консорціумів) у сфері неперервної (lifelong) дизайн-освіти. Так, у 2003 р. було засновано консорціум двох великих організацій — Icograda (*International Council of Communication Design / Міжнародна рада з комунікаційного (графічного) дизайну*) та ICSID (*International Council of Societies of Industrial Design / Міжнародна рада товариств промислового дизайну*) — з метою «робити разом те, що не під силу поодинці» в галузі професійного та академічного дизайну.

У 2008 р. до новоствореного консорціуму приєдналася IFI (*International Federation of Interior Architects / Designers / Міжнародна федерація архітекторів / дизайнерів інтер'єру*). Консорціум із трьох дизайнерських організацій проводив спільні конгреси, розробляв освітні маніфести та підтримував міжнародні дослідження і обмін досвідом у дизайні. У 2017 р. консорціум із трьох організацій перетворено на World Design Organization (WDO) — *Всесвітню організацію дизайну (International Design Alliance (IDA)) / Міжнародний альянс дизайну (МАД)* [1].

International Design Continuing Education Council (IDCEC) / *Міжнародна рада з неперервної освіти в дизайні* — неурядова організація, що координує та реєструє програми безперервного професійного розвитку для дизайнерів інтер'єру [2]. Її місія — спонукати провайдерів CE (*Continuing Education / неперервної освіти*) до високої якості й узгодженості, надаючи платформу для реєстрації та обміну курсами, семінарами і вебінарами в межах lifelong learning.

Interior Design Educators Council (IDEC) / Рада викладачів інтер'єрного дизайну [3] — це професійна спільнота викладачів інтер'єрного дизайну, що реалізує безперервну освіту через методичні ресурси, рецензування колегами-фахівцями результатів досліджень, онлайн-курси та конференції. IDEC формує глобальну базу знань і підтримує професійне зростання викладачів і студентів, що навчаються за спеціалізацією з дизайну інтер'єрів. Ці консорціуми охоплюють як академічні, так і профільні (практико-орієнтовані) програми, забезпечуючи здобувачам освіти і викладачам постійний доступ до новітніх знань, досліджень і практик.

Досі не вирішеним є питання стосовно методології розроблення системи неперервної дизайн-освіти в Україні, що полягає в наступному: система дизайн-освіти буде функціональною, якщо її створювати у напрямі «від теоретичної моделі до практичного функціонування» чи навпаки — «від практично функціональної однієї підсистеми через приєднання суміжних функціональних підсистем до остаточної системи, перевіреної на практиці»?

Якщо звернутися до розгляду цієї проблеми в історично-педагогічній ретроспективі, то варто пригадати, зокрема, 1989 р., коли у Великій Британії розпочалася освітня реформа й навчальна дисципліна «Дизайн і технології» впроваджувалася у закладах загальної освіти від початкової до профільної школи. Тоді ж Міністерством народної освіти і Міністерством вищої та середньої спеціальної освіти в Україні було видано накази «Про впровадження навчання з основ дизайну у закладах народної освіти» (Інформаційні збірники Міністерства народної освіти від 30.06.89 р., 07.07.89 р. № 128 (178); № 21, 1989 р.). Для виконання наказів і впровадження неперервної дизайн-освіти у загальноосвітній школі визначено заклади вищої освіти, розроблено рекомендації щодо створення матеріальної бази з дизайн-освіти у загальноосвітніх школах, підготовлено відповідні навчальні програми для учнів від 2 до 11 класу Науково-дослідним інститутом педагогіки України.

Тобто система формальної дизайн-освіти створювалася у напрямі «від розроблення програмового і навчально-методичного забезпечення дизайн-освіти до практики» з трудового навчання і образотворчого мистецтва. Зміст образотворчого мистецтва і трудового навчання було інтегровано у навчальних програмах з дизайну для 2–11 класів. Однак така система дизайн-освіти в Україні не стала функціональною з огляду на відсутність підготовлених фахівців, здатних інтегрувати технології трудового навчання з образотворчим мистецтвом у якісно новому змісті — художньому конструюванні (дизайні). Перед упровадженням формальної неперервної дизайн-освіти попередньо не розроблялися пілотна система для її апробації і концептуальна система — для теоретичного обґрунтування.

У Малій академії наук України накопичено значний досвід у сфері неформальної освіти.

Зокрема, це стосується й функціонування секцій із дизайну. Так, у відділенні інженерії та матеріалознавства МАН працює секція «Архітектура та дизайн», у межах якої юні дизайнери виконують практичні завдання з проектування просторових і графічних образів, беруть участь у конкурсах із рисунка, моделювання інтер'єрів тощо [4]. У секції з архітектури та дизайну забезпечується поєднання процесів отримання теоретичних знань і виконання реальних проектних завдань. Здобувачі неформальної освіти набувають досвіду сучасних практик у сфері дизайну як технологій проектування в широкому розумінні цього поняття (інтердисциплінарному, міжгалузевому). Тенденція щодо трансформації української дизайн-освіти «від практично функціональної пілотної підсистеми до теоретично обґрунтованої концептуальної системи» простежується у практиці МАН України. Варто підтримати таку концепцію для ефективного становлення неперервної дизайн-освіти в Україні. Насамперед доцільно створити відділення дизайну і технологій, що через свої секції зі спеціалізацій дизайну пропонуватиме інноваційні технології для інших галузей знань, окрім А «Освітні науки» і В «Культура, мистецтво і гуманітарні науки». Так можна започаткувати діяльність консорціуму неперервної дизайн-освіти у МАН України.

Формулювання цілей і завдань статті

Мета: обґрунтувати необхідність створення моделі консорціуму неперервної дизайн-освіти в МАН України для розвитку інноваційного наукового дизайн-мислення у здобувачів неформальної освіти.

Завдання: аналіз нормативно-методичної бази та міжнародного досвіду з метою створення Національного кодексу дизайну і неперервної дизайн-освіти України; розподіл ролей учасників консорціуму з неперервної дизайн-освіти; розроблення орієнтовної моделі дизайн-діяльності; формулювання механізмів неперервності; визначення критеріїв оцінювання наукового дизайн-мислення.

Консорціум неперервної дизайн-освіти МАН України і пілотна система неперервної дизайн-освіти України у МАН — це взаємопов'язані процеси, між якими існує прямий причинно-наслідковий зв'язок. Консорціум є організаційною рамкою та рушійною силою, а пілотна система — його головним продуктом та полем для експериментів.

Таблиця 1

Взаємозв'язок між консорціумом і пілотною системою неперервної дизайн-освіти МАН

Критерій	Консорціум (ХТО?)	Пілотна система (ЩО?)
Сутність	Суб'єкт дії: об'єднання партнерів, організатор	Об'єкт дії: експериментальний проєкт, процес
Функція	Розробляє стратегію, координує, залучає ресурси, створює правила	Є практичним втіленням стратегії, тестується, аналізується
Статус	Постійна організаційна структура (поки існує угода)	Тимчасовий експеримент з чіткими етапами (початок, тестування, аналіз, завершення)

Взаємозв'язок між консорціумом і пілотною системою неперервної дизайн-освіти МАН наочно і лаконічно продемонстровано в таблиці 1.

Отже, консорціум неперервної дизайн-освіти МАН України — це об'єднання установ, що розробляє та впроваджує пілотну систему неперервної дизайн-освіти МАН. Це два елементи одного цілого. Консорціум є суб'єктом (виконавцем), а пілотна система — головним об'єктом його діяльності (проєктом). Одне без іншого в цьому контексті не існує: консорціум необхідний для реалізації пілотної системи, а система є практичним втіленням ідей і мети консорціуму, результатом чого стане ефективніший розвиток наукового дизайн-мислення учасників МАН.

У цьогорічних публікаціях ми докладно обґрунтували важливість розвитку наукового дизайн-мислення учнів МАН у проєктно-творчій діяльності, шляхи розв'язання проблеми формування компетентності з інноваційності в дизайн-обдарованій учнівської молоді.

Проаналізовано відповідність наукових відділень МАН України оновленому Переліку галузей знань, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2024 р. № 1021, та Міжнародній стандартній класифікації освіти ISCED-F-2023 [5]. Виявлено, що наявні секції МАН України, хоча й охоплюють широкий спектр наукових напрямів, потребують модернізації шляхом упровадження проєктно-творчої дизайн-діяльності, що забезпечить повноцінний розвиток наукового дизайн-мислення здобувачів неформальної освіти МАН України [6].

З'ясовано, що в МАН України спостерігається тенденція до становлення наукової школи «Неперервна дизайн-освіта як наукова і навчально-методична проблема». Зазначене питання може вирішити відділ інноваційних технологій в освіті обдарованих Інституту обдарованої дитини НАПН України у співпраці з відділенням дизайну і технологій у разі його створення в МАН України.

Таблиця 2

Модель діяльності консорціуму неперервної дизайн-освіти

Рівні дизайн-освіти	Формальна дизайн-освіта	Неформальна дизайн-освіта	Інформальна дизайн-освіта
Початковий	Інтегровані уроки «Мистецтво і дизайн»	Виїзні майстер-класи у партнерстві з музеями та бібліотеками, шкільні дизайн-гуртки	Домашні проєкти, онлайн-відеоуроки з базових технік
Базовий	Обов'язкова дисципліна «Дизайн і технології»	Секції МАН, STEM/STEAM-табори	Відеокурси з 3D-моделювання та створення прототипів
Профільний	Профільний курс «Дизайн (за видами)»	Всеукраїнські та регіональні конкурси «Молодий дизайнер»; проєктні лабораторії МАН	Онлайн-співпраця з університетами, креативними студіями

Таке навчально-наукове об'єднання має функціонувати у формі консорціуму з неперервної дизайн-освіти і спрямовувати свою діяльність на становлення й розвиток системи неперервної дизайн-освіти в Україні із подальшим залученням зацікавлених сторін: Інституту прикладної педагогіки, що розробляє модельну програму «Дизайн і технології» для початкової, базової і профільної формальної освіти; Ремісничої палати України — всеукраїнської громадської організації, що об'єднує ремісників і майстрів народних промислів із метою розвитку й популяризації українського етнодизайну (фолк-дизайну, народного проектування) як соціально-економічного і культурного феномену в Україні; закладів вищої дизайн-освіти [7].

Мета консорціуму з неперервної дизайн-освіти (НДО): *синхронізувати зусилля* формаль-

ної, неформальної та інформальної освіти для забезпечення неперервності дизайн-освіти від початкової до профільної школи; *передбачити координацію* між школами, закладами МАН, ЗВО, музеями, бізнес-структурами та громадськими організаціями; *розробити* спільні освітні програми, практичні проекти та секції з різних видів дизайну в науковому відділенні «Дизайн і технології» для учнів, обдарованих здатністю до наукового дизайн-мислення.

Консорціум може об'єднувати представників або різновиди: *формальної освіти* (заклади початкової, базової та профільної школи (МОН), педагогів дизайну і технологій та образотворчого мистецтва); *неформальної освіти* (відділення і секції МАН, гуртки, тематичні табори, виїзні майстер-класи); *інформальної освіти* (онлайн-курси, відеолекції, спільноти

Таблиця 3

Критерії самодіагностики обдарованості науковим дизайн-мисленням

Критерії оцінювання	Наукова творчість	Художня творчість	Технічна творчість
Пізнавальна активність	Інтерес до дослідницької діяльності. Схильність до аналізу та систематизації. Прагнення до отримання нових знань	Чутливість до естетичних аспектів. Інтерес до мистецтва. Емоційна сприйнятливості	Цікавість до механізмів та пристроїв. Інтерес до конструювання. Прагнення розуміти принципи роботи техніки
Креативність	Генерування гіпотез. Оригінальність мислення. Здатність бачити проблему	Образні уявлення. Оригінальність художнього бачення. Інтуїтивна умоглядність	Винахідливість. Просторове мислення. Здатність до технічних рішень
Специфічні творчі здібності	Логічне мислення. Здатність до абстрагування. Аналітичні навички	Художній смак. Образна пам'ять. Почуття композиції	Технічне мислення. Конструкторські навички. Розуміння механічних зв'язків
Працездатність	Зосередженість на дослідженні. Наполегливість у пошуку рішень. Системність роботи	Захопленість творчим процесом. Прагнення до досконалості. Працездатність у творчості	Терпіння у технічній роботі. Точність виконання. Наполегливість у досягненні результату
Мотивація	Прагнення до відкриттів. Допитливість. Інтерес до наукової літератури	Потреба у самовираженні. Естетичне задоволення. Прагнення створювати красу	Бажання створювати нове. Інтерес до технічних досягнень. Прагнення вдосконалювати
Результативність	Участь у дослідницьких проектах. Написання наукових робіт	Перемоги в олімпіадах. Створення художніх робіт. Участь у виставках. Творчі досягнення	Створення моделей та механізмів. Технічні розробки. Практичні результати

в мережі, домашні проекти під кураторством); а також *партнерів* (університети (факультети дизайну), науково-дослідні інститути, музеї, креативні індустрії, IT-компанії).

Нижче подано орієнтовну модель діяльності консорціуму неперервної дизайн-освіти в системі Малої академії наук України, що охоплює три рівні освіти і три модальності навчання (табл. 2).

Ключові механізми забезпечення неперервності дизайн-освіти: *вертикальна інтеграція*, коли кожен наступний рівень базується на результатах попереднього (напрацювання портфоліо, реалізовані мініпроекти); *горизонтальна кооперація*, що уможлиблює обмін досвідом між школами, секціями МАН і зовнішніми партнерами через спільні заходи та платформи; *методична підтримка*, спрямована на регулярні вебінари та семінари для вчителів і керівників секцій, оновлення освітніх програм за участю галузевих експертів. Оцінювання та зворотний зв'язок у дизайн-діяльності здійснюються через портфоліо-підхід, публічні захисти проєктів, конкурсні оцінювання та наставництво від фахівців, а також з урахуванням самодіагностики дизайн-обдарованості учнів у секціях з дизайну за сукупністю критеріїв (табл. 3).

Модель діяльності консорціуму неперервної дизайн-освіти дає змогу зберігати дидактичний принцип наступності між простими проєктно-творчими завданнями у початковій школі, особистісно ціннісними видами дизайн-діяльності у базовій середній школі та інноваційними проєктами з дизайну і технологій у профільній школі. Консорціум уможлиблює побудову єдиної екосистеми неперервної дизайн-освіти, у якій дизайн-обдаровані учні МАН поступово поглиблюють розуміння теорії і практики сучасного дизайну у цифровому суспільстві, отримують достатню профорієнтацію для підвищення власного дизайн-освітнього рівня; розвивають наукове дизайн-мислення, зумовлене поточними проблемами і специфікою досліджень, що проводяться в наукових відділеннях МАН України.

Висновок. Створення консорціуму неперервної дизайн-освіти в МАН України є актуальною потребою сучасної освітньої системи. Запропонована модель дає змогу інтегрувати формальну, неформальну та інформальну складові дизайн-освіти, надавши можливість наступності й системності підготовки дизайн-обдарованих учнів.

Консорціум забезпечить розвиток наукового дизайн-мислення, формування інноваційних компетентностей та підготовку конкурентоспроможних фахівців для креативних індустрій України.

Список використаних джерел

1. About Us. *World Design Organization*. URL: <https://wdo.org/about/> (дата звернення: 27.05.2025).
2. About Us. *International Council for Design Education Continuing*. URL: <https://www.idcec.org/images/content/about/aboutEnglish.html> (дата звернення: 27.05.2025).
3. The Future of Design Begins Here. *Interior Design Educators Council*. URL: <https://idec.org/> (дата звернення: 27.05.2025).
4. Діяльність секції «Архітектура та дизайн». Київська Мала академія наук. *КНУБА*. URL: https://www.knuba.edu.ua/diyalnist-sekcziyi-arhitektura-ta-dyzajn-kyyivska-mala-akademiya-nauk/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 27.05.2025).
5. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2024 р. № 1021. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/529347___774312 (дата звернення: 27.05.2025).
6. Тименко В. П. Модернізація інформаційно-освітнього середовища з наукового мислення учнів Малої академії наук. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2025. № 1 (96). С. 5–9. DOI: [https://doi.org/10.63437/2309-3935-2025-1\(96\)-01](https://doi.org/10.63437/2309-3935-2025-1(96)-01).
7. Дизайн. *Education.ua*. URL: <https://www.education.ua/universities/dyzain/> (дата звернення: 27.05.2025).

References

1. About Us. *World Design Organization*. Retrieved from <https://wdo.org/about/>.
2. About Us. *International Council for Design Education Continuing*. Retrieved from <https://www.idcec.org/images/content/about/aboutEnglish.html>.
3. The Future of Design Begins Here. *Interior Design Educators Council*. Retrieved from <https://idec.org/>.
4. Diialnist seksii "Arkhitektura ta dyzain". Kyivska Mala akademiia nauk [Activities of the Section "Architecture and Design". Kyiv Junior Academy of Sciences]. *KNUBA — KNUCA*. Retrieved from https://www.knuba.edu.ua/diyalnist-sekcziyi-arhitektura-ta-dyzajn-kyyivska-mala-akademiya-nauk/?utm_source=chatgpt.com [in Ukrainian].
5. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro zatverdzhennia pereliku haluzei znan i spetsialnostei vid 30 serp. 2024 roku № 1021 [Resolution of

the Cabinet of Ministers of Ukraine On Approval of the List of Fields of Knowledge and Specialties from August 30 2024, № 1021]. Retrieved from https://zakononline.com.ua/documents/show/529347___774312 [in Ukrainian].

6. Timenko, V. P. (2025). Modernizatsiia informatsiino-osvitnoho seredovyscha z naukovoho myslenia uchniv Maloi akademii nauk [Modernization of the Information and Educational Environment for Scientific Thinking of Students of Junior Academy of Sciences]. *Osvita ta rozvytok obdarovanoi osobystosti — Education and Development of Gifted Individuals*, 1 (96), 5–9.
DOI: [https://doi.org/10.63437/2309-3935-2025-1\(96\)-01](https://doi.org/10.63437/2309-3935-2025-1(96)-01) [in Ukrainian].
7. Dyzain [Design]. *Education.ua*. Retrieved from <https://www.education.ua/universities/dyzain/> [in Ukrainian].

V. P. Tymenko

CONSORTIUM OF CONTINUOUS DESIGN EDUCATION AT THE JAS OF UKRAINE

Abstract. *This article argues for the establishment of an organizational-methodological consortium to support continuous design education within the framework of the Junior Academy of Sciences of Ukraine. In the context of UNESCO's and Ukrainian educational standards' tripartite classification — formal, non-formal, and informal learning — we first delineate the defining features of each modality as they pertain to design education. Formal design education is understood as systematic instruction governed by official curricula in preschool, general, and higher educational institutions, culminating in state-recognized certification. Non-formal design education encompasses organized programs outside the formal system — such as workshops, competitions, and short courses — often certified but not mandatory within a student's primary learning trajectory. Informal design education refers to self-directed, lifelong learning through digital resources, community events, and independent projects. The Junior Academy of Sciences of Ukraine has traditionally operated as a non-formal educational provider, enriching school-based science education by fostering research competencies. Building on this role, we identify the need for a dedicated "Design and Technologies" department functioning as a consortium: a contractual alliance of primary, basic, and specialized schools; the Junior Academy's of Sciences of Ukraine sections; universities; research institutes; museums; creative industries; and business partners. The consortium's core objectives include coordinating seamless educational trajectories; co-creating joint practical programs; implementing a portfolio-based approach to evaluating gifted designers; and offering targeted methodological support to section leaders and educators. Our methodology synthesizes analysis of Ukrainian regulatory and methodological documents, a review of leading international lifelong-learning consortia (e. g., Icograda — ICSID partnership transformed into the World Design Organization, IDCEC, IDEC), and JASU's own experiential insights. We present a prototype consortium model in tabular form — three educational levels (primary, basic, specialized) by three learning modalities — followed by mechanisms for ensuring continuity through vertical integration of portfolios, horizontal cooperation across institutions, and regular professional development seminars. Finally, we propose criteria for students' self-diagnosis of scientific design-thinking — panning creative, technical, and motivational dimensions — grounded in portfolio and competition assessments. We conclude by outlining future prospects: launching the "Design and Technologies" scientific department, expanding national and international partnerships, and consolidating a unified ecosystem to nurture innovation and prepare design-competent professionals for Ukraine's creative industries.*

Keywords: *continuous design education, consortium, the Junior Academy of Sciences of Ukraine, formal education, non-formal education.*

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА

Тименко Володимир Петрович — д. пед. наук, професор, головний науковий співробітник відділу інноваційних технологій в освіті обдарованих, Інститут обдарованої дитини НАПН України, м. Київ, Україна, tymenkovp@gmail.com; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5039-2511>

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Tymenko V. P. — D. Sc. in Pedagogy, Professor, Chief Research Fellow of the Department of Innovative Technologies in Gifted Education, Institute of Gifted Child of the NAES of Ukraine, Kyiv, Ukraine, tymenkovp@gmail.com; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5039-2511>

Стаття надійшла до редакції / Received 28.05.2025